

тира и храна, затова тѣ енергично го защищаватъ отъ неприятеля му—мравитѣ-листорѣзитѣ. На повръхността на кожения листъ винаги се намиратъ нѣколко мрави, които пазятъ листата отъ неприятелитѣ. У една акация, която расте въ централна Америка, има прилистници, които сж се прѣвърнали напълно въ тръни. Тѣзи трънчета доставятъ на растението двойна защита: тѣ направо правятъ рани по тѣлото на животното и даватъ жилище въ кухинитѣ си на мравитѣ, които сѫщо пазятъ растението отъ неприятели. Мравитѣ пробиватъ стѣната на тръна и се заселватъ вътре. Растението доставя храна на тѣзи мрави; тая храна се намира въ мѣхурчетата, които сж разположени на краищата на переститѣ листчета.

Най-послѣ има растения, които нѣматъ никакво приспособение за защита, но пакъ се запазватъ отъ неприятеля, като се оставятъ подъ закрилата на добре въоржженитѣ растения; тѣ растатъ между тѣхъ, подъ тѣхъ или близо до тѣхъ.

Трѣбва да забѣлѣжимъ, че въоржженитѣ за защита растения повече растатъ въ пустинитѣ, дѣто и безъ живи неприятели тѣ иматъ и неодушевени неприятели: горещина, суши, безплодна камениста или пѣсъчлива и пр. Тия лоши условия не позволяватъ на растенията да растатъ високо и да се размножаватъ бѣрзо. Оттукъ става ясно, че тия растения, които растатъ при лоши условия, изработватъ си разни приспособения, за да се защищаватъ отъ животнитѣ; иначе животнитѣ щѣха да ги изтрѣбятъ.

H. C. Бижевъ.

